

● Znano je, da naša družba koraka po lastni poti in ne pozna prav nobenih kalupov ali receptov. Toda ta pot ni brez vzponov, ovinkov in težav, saj so na njej — poleg zunanjih sovražnikov — še vedno posamezniki iz naših vrst, ki z jezikanjem in blebetanjem skušajo vnašati zmedo, nezaupanje in še marsikaj ter na ta način vsaj zavreti tokove našega napredka. Gre torej za peščico vsem nam dobro znanih spletkarjev ali političnih kramarjev.

● Ni jih veliko, a so vseeno nevarni, čeprav so med njimi tudi taki, ki so nevede postali nosilci in režiserji tako imenovane psihološke vojne v malem. Na kratko povedano, gre za ljudi, katerih dejavnost sloni na prevračanju resnice ter obrekovanju tega ali onega posameznika — direktorja, delavca, uslužbenca, občana in tudi soseda. In ta dejavnost se, kot vemo, velikokrat začne za vogalom, za točilno mizo in ob kozarčku. In ker je vsaka spletkarja ali intriga »strogo zapurna«, se začne bliskovito premikati, ne da bi na svoji poti realno in resnično osvetlila obraz svoje žrtve, še manj pa obraz svojega iznajditelja! Tako se torej porajajo nepreverjeni glasovi o tem in onem in med nami kar naenkrat zakoraka otrok nezaupanja, ali polresnica, ki je zaveznik vsake intrige.

Namesto praznega besedičenja urejanje mobilizacijske dokumentacije — konkretna pomoč krajevni skupnosti

● Brez kakršnega koli namena, da bi se poglobljali v problem spletkarstva, želimo vseeno spregovoriti o tem pojavu, ki — seveda ko pade na plodna tla, utegne škodovati ne le posameznikom, marveč tudi skupinam. Naj povemo, da so intrige začetek psihološke vojne in da so najpogosteje podaljšana roka neobveščenosti ali svojeglavosti in so pogosto tudi naravnane in preišljene. Vse imajo skupni imenovalec, ki se imenuje povzročanje zmede, nezaupanja, negotovosti in temu podobno. Če k temu dodamo, da v primeru hujše naravne nesreče ali neposredne vojne nevarnosti utegnejo zajedati naše sa-

Beseda, dve o nevidni vojni

Nemoč spletkarjenja

mozaščitne vrste, je potem prav, da jih še danes dodobra poznamo. Kajti, jutri bo morda pozno.

● Za svoj obstoj in dozorevanje nepreverjeni glasovi iščejo posameznike ali skupine, ki zavoljo svoje politične nepismenosti in nezrelosti sprejemajo magnetno polje spletkarjenja ne glede na to, kdo je njegov »idejni« oče! Torej, idejna nemoč pogojuje obstoj psihološke vojne v malem, hkrati pa dovoljuje, da o poštenih in samoupravnemu socializmu predanih ljudeh razsojajo moralno degradirane osebe. Poleg nezadostne zavesti k temu ponekod prispeva še pomanjkanje javnega dela, oziroma zapiranje v ozke skupinice ali kroge.

● Spletke ali nepreverjeni glasovi so »informacija«, ki gre od ust do ust. Ko začne krožiti, je spletkar po navadi dokaj skopa in »revna«, nekaj dni potem pa je sila težko prepoznati njeno prvotno inačico! Se pravi, da »zapravo informacija« njeni prenašalci »plemenitiijo« z dodajanjem prvin, ki so le tloris njihovih vse prej kot poštenih želja ali stališč.

● In zakaj in čemu te naše vrstice?

● Predvsem zavoljo tega, ker z letošnjo akcijo »Nič nas ne sme presenetiti« želimo

še bolj okrepiti našo varnost in družbeno samozашčito. To med drugim pomeni tudi razodevanje intrigantstva in razkrinkavanje kuhinje, v kateri se pripravljajo alarmantne in tudi nepreverjene vesti ali informacije. Da, tudi to je naša politična naloga.

● Jasno je, da krizne situacije v svetu prinašajo tudi vrsto nepreverjenih in tudi zlonamernih novic, ki ustrezajo predvsem tistim z idejno in politično okvaro. Nosilci teh in takih informacij so torej osebe brez minimuma socialistične morale in patriotizma — brez smisla za človeško solidarnost.

● In ker se s preučevanjem psihološkega učinka nepreverjenih glasov ukvarjajo številne znanstvene ustanove, je potem prav, da jim med akcijo NNNP tudi mi poklonimo ustrezno pozornost. Pri odkrivanju nosilcev propagandne vojne se moramo zavedati, da gre le za sumljive računice. Zato moramo tudi ta pojav dodobra spoznati, če se mu želimo zoperstaviti. Ugodna priložnost za to je vsekakor letošnja množična obrambna in samozashčitna akcija, ki je zajela vso našo ožjo domovino.

J. B.

Zanimivo predavanje v Stanežičah

Ozrimo se okoli sebe

Družbena samozashčita je vse bolj aktualna tema v zadnjem času. Marsikdo pa le še ne ve, kaj pomeni pojem družbena samozashčita. Prav iz tega razloga smo v krajevno skupnost Stanežiče-Medno povabili tovariša Hinka Bratuša — Okija, ki je povsem na razumljiv način razlagal teoretični pomen družbene samozashčite. Svoje predavanje je podkrepil še s praktičnimi primeri iz vsakdanjega življenja in iz svoje prakse.

Družbena samozashčita ni le to, da pomagamo miličniku ujeti pobeglega žeparja, javiti gasilcem o požaru, odkrivati pobeglega storilca po prometni nesreči, temveč veliko več.

Lahko si zamislimo, odkod na vrtnih ograjah, zidovih narisani kljukasti križi. Ali primer cementa — te dragocene in iskane surovine — ko vidimo delavce, ki razkladajo ali ga uporabljajo, kako neodgovorno mečejo cementne vreče kamorkoli in se vreče raztrgajo. Če bi sešteli vse tiste raztresene in ne dovolj izpraznjene vreče v kilograme, bi ti prerasli v tone.

Tudi nezashčitene zaloge različnega gradbenega materiala, ki rjavijo na prostem, včasih neracionalna poraba... Še veliko je primerov, ki jih v hitrem tempu življenja niti ne opazimo, pa prav tako sodijo v družbeno samozashčito.

Tudi na vasi bi se morali osvestiti: odklenjeni hlevi, nastavljena kmetijska mehanizacija, nepopravljeni stroji in kmetijsko orodje brez strehe itd., vse to nas spominja na nekaj, čemur se zopet reče družbena samozashčita.

Vendar je tovariš Oki poudaril, da je med delovnimi ljudmi in občani družbena samozashčita že močno prisotna in olajšuje delo organov javne varnosti.

Zanimivo predavanje tovariša Okija smo z veseljem poslušali — takih predavanj si še želimo.

Marko Kopač

Preverjanje obrambne pripravljenosti

Pometimo pred...

Prenekatera naša krajevna skupnost je zadnje dni letošnje zime izkoristila za preverjanje svojih obrambnih in samozashčitnih snovanj. In ker se zavedajo, da se varnost in samozashčita začneta v osnovni celici družbe, imenovani družina, so krajanje marsikje začeli s pometanjem pred svojim pragom.

Lovci so zvesti zavezniki naših oboroženih sil

Tudi krajevni odbori za SLO, varnost in družbeno samozashčito so pljunili v roke. Brez naglice in vznemirjenosti pregledujejo obrambne in druge načrte, ugotavljajo stopnjo organiziranosti, dograjujejo... Ob strani so jim družbenopolitične in delovne organizacije in tudi šole. Dela je torej dovolj, pa tudi takih ali drugačnih »problemčkov« ne manjka. A nič zato, ko vemo, da smo navajeni s skupnimi močmi odpraviti to ali ono težavo. Zato potrpežljivo in ne brez poglobljanja ocenjujemo svoje politične in gospodarske zmogljivosti, iščemo najboljše rešitve za primer hujše nesreče ali vojne, ker si dejansko ne želimo prav nobenih presenečenj. Poleg krajanov, organizacij in društev so se akciji NNNP pridružili tudi naši lovci. Zelena bratovščina torej po svoje pomaga in krepi naše obrambne vrste. O tem drugič kaj več.

J. B.